



24/2021

XXVI. ročník

ACTA

PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

Zpravodaj Římskokatolické farnosti - proboštví v Jindřichově Hradci

28. listopadu 2021

1. Neděle adventní



Draží bratři a sestry, dobrý den!

Dnes je první adventní neděle, kterou začíná nový liturgický rok. Církev v něm udává rytmus běhu času slavením hlavních událostí Ježíšova života a dějin spásy. Takto, jako Matka, osvěcuje naši existenciální pouť, podporuje nás v každodenních starostech a usměrňuje k definitivnímu setkání s Kristem. Dnešní liturgie nás nabádá k prožívání adventu, prvního a výrazného období liturgického roku, které připravuje na Narození Páně časem *očekávání* a *doufání*. Očekávání a naděje.

Svatý Pavel (srov. 1 Kor 1,3-9) konstatuje, že je třeba čekat. Na co? „Až přijde náš Pán“ (v.7). Apoštol vybízí korintské křesťany i nás, abychom soustředili svoji pozornost na setkání s Ježíšem. Pro křesťana je nejdůležitější ustavičné setkání s Pánem, přebývání s Pánem. A přivyknutím na přebývání s Pánem života se připravujeme na setkání a přebývání s Pánem na věčnosti. A toto definitivní setkání přijde na konci světa. Pán však přichází každý den, abychom s Jeho milostí mohli prokazovat dobro v životě svém i těch druhých.

Náš Bůh je Bohem, který přichází. Nezapomeňme, že Bůh je Bohem, který přichází ustavičně. On naše očekávání nezklame! Pán nikdy nezklame. Možná nás nechá čekat chvíli ve tmě, aby dal uzrát naší naději, ale nikdy nezklame. Pán stále přichází, je vždycky s námi. Někdy se nedá vidět, ale vždycky přichází. Přišel v přesném dějinném okamžiku a stal se člověkem, aby na sebe vzal naše hříchy. Slavnost Narození Páně připomíná tento první Ježíšův příchod v určitém dějinném okamžiku; přijde na konci časů jako soudce všech a přichází každý den navštívit svůj lid, každého muže a ženu, kteří Jej přijímají ve Slovu, ve svátostech a v bratrích i sestrách. Ježíš, jak praví Bible, je u dveří a klepe. Každý den. U dveří našeho srdce. Klepe. Umíš naslouchat Pánu, který klepe, přichází Tě dnes navštívit a klepe na tvoje srdce neklidem, myšlenkou, inspirací? Přišel do Betléma, přijde na konci světa, ale přichází k nám každý den. Bděte, sledujte, co cítíte v srdci, když Pán klepe.

Víme dobře, že život má své výšiny i nížiny, světlá i stinná místa. Každý z nás zakouší chvíle zklamání, nezdaru a zmatku. Prožíváme navíc situaci, poznamenanou pandemií, což v nás budí starosti, obavy a malomyslnost. Hrozí pád do pesimismu, uzavřenosti a apatie. Jak na toto všechno reagovat? Žalmista radí: „Naše duše vyhlíží Hospodina, on sám je naše pomoc a štít. V něm se raduje naše srdce“ (Žl 32, 20-21). Důvěřivé čekání na Pána skýtá oporu a odvahu v temných chvílích života. A z čeho se rodí tato odvaha a sázka na důvěru? Rodí se z *naděje*. A naděje neklame, je ctností, která nás vede vpřed, vstříc setkání s Pánem.

Advent odkazuje neustále k naději: připomíná nám, že Bůh je přítomen v dějinách, které vede k jejich cíli a plnosti, jímž je Pán Ježíš Kristus. Bůh je v dějinách lidstva přítomen, je „Bohem-s-námi“, Bůh není vzdálený, je vždy s námi a často klepe na dveře našeho srdce. Bůh putuje po našem boku, aby nás podpíral. Pán nás nikdy neopouští, provází nás v našich životních peripetiích, aby nám pomáhal objevit smysl této pouti, význam všednosti a naplňoval nás odvahou ve zkouškách a bolestech. Uprostřed životních bouří nám Bůh stále podává ruku a vysvobozuje nás z ohrožení. V knize Deuteronomium je krásná pasáž, kde prorok říká lidu: „Kterému národu by byli bohové tak blízko, jako jsem já tobě?“ (srov. Dt 4,7). Žádnému, pouze my máme tuto milost mít Boha blízko. Očekáváme Boha, doufáme, že se ukáže, ale také On doufá, že my se ukážeme Jemu!

Nejsvětější Maria, žena v očekávání, ať provází naše kroky v tomto novém liturgickém roce, který začínáme, a pomáhá nám uskutečňovat poslání Ježíšových učedníků. Co je tím posláním? Podávat důvody naší naděje (srov. 1 Petr 3,15).

*Promluva papeže Františka před mariánskou modlitbou Anděl Páně,
29. listopadu 2020, nám. sv. Petra.*



„Tuřínový“ advent?

Advent máme ve svých představách spjatý čistým bílým sněhem, tichem či krásnou hudbou, poklidným posezením s blízkými u zářícího adventního věnce, vůní svařáku či punče, příjemným těšením na Štědrý den. Skutečnost, zvláště ta letošní, je však dost odlišná. Těžko si vzpomeneme, kdy naposledy v adventu skutečně ležel sníh, vše je šedivé, oschlé a smutné, podobně jako atmosféra ve společnosti. Velká očekávání a naděje se nenaplnily a my se teď možná cítíme podobně, jako děti, které pod stromečkem našly místo vysněných dárků jen prázdnou krabici. Těšili jsme se na tečku za covidovými problémy a místo toho se nám problémů nahrnulo ještě mnohem víc. Člověk se táže nejen, jak dlouho mu ještě vydrží očkování, ale také z čeho zaplatí elektřinu a plyn, jak dlouho bude trvat, než mu úspory zlikviduje inflace, jestli si ještě bude moci někdy koupit auto, nebo už je elektrokoloběžku. Zda si bude moci volně zajít do restaurace na oběd, aniž by byl prověřován jak na letišti. Kdy nám opět zavřou obchody, školy, divadla i kostely. Co zbyde z lesů po kůrovci a jestli se naplní vyschlé potoky a prameny?

Zajímalo mne, kdy asi byla u nás naposledy tak temná atmosféra, jakou můžeme takřka nahmatat nyní. Řekl bych, že takovýto pochmurný advent zažívali naposledy naši předkové za tak zvané „tuřínové zimy“ na přelomu let 1916 -1917. Tehdy, ve třetím roce I. světové války, se ve střední Evropě neurodily brambory. Kvůli mužům na frontě nebyl dostatek pracovních sil, vinou produkce výbušnin a otravných plynů se nedala se obstarat chemická hnojiva, navíc v létě bylo chladno a vytrvale přišlo. I

to málo, co se urodilo, většinou shnilo. Zatímco do té doby se uprostřed válečné nouze dalo ještě nějak fungovat, nyní vypukla skutečná bída.

Veškeré válečné nadšení už bylo dávno pryč, fronta zcela zamrzla, obě strany konfliktu promrhaly milióny lidských životů v obrovských ofenzívách, které nepřinesly nic, kromě nesmírných ztrát materiálu u lidí. Nebylo vidět žádné světélko na konci tunelu, nic se neměnilo, a když tak jen k horšímu, žádné dobré zprávy, žádná naděje. Koncem listopadu 1916 zemřel císař František Josef a z filmových záběrů zachycujících jeho pohřeb doslova vane mrazivá atmosféra nouze, nesmírné únavy a malomyslnosti. Následovala pak revoluce v Rusku, která tuto mocnost uvrhla do hrozného chaosu. Jákákoliv veřejná autorita přestávala být respektována. Vojáci v zákopech na západě i na východě se hromadně bouřili, celé pluky utíkaly z fronty či přebíhaly do zajetí, v zázemí propukla vlna stávek a demonstrací. Všichni, kromě těch, kdo si dokázali na bídě druhých vybudovat výnosný obchod, se živili převážně tuřínem, nechutnou krmnou řepou, určenou dosud pro dobytek. Přelom roků 1916 – 1917 patřil v Evropě k jedněm z nejvíce temných období od pádu Římské říše a středověkých morových ran.

Když si přečteme dobová svědectví a zhlédneme historické filmové týdeníky, nakonec docela pookřejeme – vždyť my se máme nesrovnatelně lépe, stále jsme spíše jen v oblasti obav, představ, úzkostí, než abychom na vlastní kůži zažívali to, co ti naši předkové. A oni i tak těžké věci nakonec dokázali zvládnout. Dokázali po tuřínové zimě přeci jen znovu zasít, dočkali se lepší úrody, a nakonec i vytvořeného míru. Nebylo to hned, nebylo to vůbec snadné, stálo to ještě spoustu úsilí a obětí, ani po tom to nebylo bez problémů, ale přeci jen se lidé v té bažině války neutopili, ale vyvázli ven. Není asi náhodu, že v závěru temných měsíců „tuřínové zimy“ následovalo zjevení Matky Boží ve Fatimě, aby lidi povzbudila, že nejsou opuštěni a osamělí, že se nemusí obávat, že jejich nářek nikdo neslyší, ale současně je i varovala a ukázala, jak to dopadá, když člověk zapomene na Boha a svědomí. Připomenula nám, jak moc dokáže prospět celému světu pokání, modlitba, půst, pokora a poslušnost. Díky tomu její Neposkvrněné srdce nakonec zvítězí.

Naším úkolem není přesně zjistit, kdo za co může, hledat viníky, mít na všechno silný názor, ale být užiteční, dělat něco konkrétního dobrého, co je v našich silách, čím můžeme rozsvítit situaci ve svém okolí. Pak bude Bůh s námi a věci se pohnou k lepšímu.

Potřebujeme Vykupitele, zachránce a on našťěstí již přišel. Ani dnes nejsme Bohem opuštěni a zapomenuti. Jsme stále jeho milovanými přáteli, jeho dětmi. V tom, co přichází, nejsme sami, ale společně s Kristem, Marií, sv. Josefem, s anděly a našimi patrony. Advent pro nás není jen pohodové posezení u vonícího punče, ale cesta temnotou, pouští, mlhou, blátem, metelící či bouří, je to však cesta ke světlu, k radosti, k pokoji k nádhernému cíli. Je to cesta, kterou kráčela Svatá rodina do Betléma, je to cesta k věčným Vánocům a vůni i záři ráje. Když máme krásný cíl a dobrého průvodce, nemusíme se příliš obávat problémů na cestě. Můžeme je zvládnout. Jsme tu i proto, abychom druhým na té cestě pomáhali, povzbuzovali, nabídli jim v nouzi podporu a vyslechli jejich starosti. Tak sobě i jim připravíme advent, který nebude temný, ale krásný a vyústí v opravdové setkání s Kristem, v krásnou oslavu jeho narození.

Prob. Ivo Prokop

Z liturgického kalendáře:

Nedělní cyklus čtení B, první cyklus feriálního lektionáře.

Neděle **28. 11. – 1. Neděle adventní**

Úterý 30. 11. – svátek sv. Ondřeje, apoštola

Pátek 3. 12. – památka sv. Františka Xaverského, kněze

Neděle **5. 12. – 2. Neděle adventní**

Pondělí 6. 12. – slavnost sv. Mikuláše, biskupa a patrona diecéze

Úterý 7. 12. – památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve

Středa 8. 12. – slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

Neděle **12. 12. – 3. Neděle adventní**



A. Cortina, Neposkvrněné početí

Oznámení:

Roráty

Tradiční rorátní mše sv. budou i letos provázet naše putování adventními dny. Roráty budou slouženy v Jindřichově Hradci v pátky 3., 10. a 17. prosince vždy od 6.30 hod.

Sbírka na bohoslovce

Podpořit kandidáty kněžství naší diecéze při jejich studiu a formaci můžete v neděli 5. prosince, kdy budou kostelní sbírky určeny na bohoslovce.

Mše v Číměři

V sobotu 4. prosince bude sloužena mše sv. v kostele v Číměři. Začátek je od 15.00 hod. Celebruje farní vikář P. Miroslav Štrunc.

Mikulášská mše sv.

V neděli 5. prosince zveme na mši sv. od 9.30 hod. do proboštského kostela zvláště děti s rodiči. Po skončení mše navštíví děti svatý Mikuláš a rozdá jim nadílku.

Zpovědní den

Již předem oznamujeme, že adventní zpovědní den, kdy bude díky zpovědníkům z okolních farností rozšířená možnost přijmout svátost smíření, se uskuteční ve čtvrtek 16. prosince v klášterním kostele sv. Kateřiny. Zpovídat se bude od 16.30 hod. Prosíme, abyste nespolehali na zpověď před nedělní dopolední mší v proboštském kostele, kdy bývá čas zpovídání omezený, kvůli příjezdu duchovních z předchozí mše a přípravě liturgie, a raději využili čas před večerními bohoslužbami.

Misijní pohlednice

Od 1. neděle adventní budou z boční strany proboštského kostela na stolku připraveny k zakoupení vánoční pohledy pro misie. Kasička na dobrovolné dary bude umístěna v sakristii. Pohledy zde budou po celou dobu adventní.

Peníze budou poté zaslány na chudé děti v misiích. Všem, kteří chtějí pomáhat, předem ze srdce děkujeme.

Návštěvy nemocných

V adventním období rádi navštívíme se svatým přijímáním starší a nemocné farníky, kteří nemají možnost dostat se do kostela. Pokud tedy máte sami zájem o návštěvu kněze či víte o někom, kdo by tuto návštěvu uvítal, obraťte se na duchovní správu a domluvíme si termín.

Ze stanoviska České biskupské konference k očkování proti covid-19

Úkolem České biskupské konference není suplovat činnost vlády či Ministerstva zdravotnictví v této oblasti. Je však na místě rozptýlit největší obavy řady věřících a vnést do problematiky určité světlo. Proto chceme zopakovat: *nechat se očkovat je morálně přípustné*. Vakcinaci je třeba zvažovat nejen s ohledem na zdraví vlastní, ale i druhých lidí a na společné dobro. Při svém rozhodování tedy nemysleme jen na sebe, ale zvláště na nejzranitelnější spoluobčany, pro něž nakazit se nemocí covid-19 znamená být ohrožen nejen na zdraví, ale též na životě.

Na druhou stranu nelze nikoho diskriminovat kvůli rozhodnutí nenechat se očkovat. Očkování obvykle není morální povinnost, a proto musí být dobrovolné. V takovém případě však člověk musí *zodpovědným způsobem* udělat vše potřebné pro to, aby případně nenakazil druhé, zvláště ty, kteří ze zdravotních a jiných důvodů nemohou být očkováni.

My křesťané máme být pro celou společnost *svědky naděje v moc Kristova vzkříšení*. Zdraví i lidský život je jistě velkou hodnotou – ale tou nejvyšší je vykoupení a věčná spása člověka. Proto nezapomínejme na útěchu a posilu plynoucí z Eucharistie, milost svátosti smíření a pomazání nemocných a hojné Boží dary, které si můžeme vyprosít na přímlovu svatého Josefa během tohoto mimořádného roku. Buďme připraveni kterýkoli den potkat tvář v tvář toho, který je Cesta, Pravda a Život – a především největší láska našeho srdce.

Mons. Antonín Basler, biskup zodpovědný v ČBK za oblast bioetiky

Úmysly mší sv. od 29. listopadu do 12. prosince 2021

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 8.00 hodin

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18 hodin

Po 29. 11.	P	Za Charitu Jindřichův Hradec	Po 6. 12.	P	Za naši diecézi
Út 30. 11.	K	Za † P. Bartoloměje Divokého, Ant. Lyka, Václava Frolíka, Jaroslava Smíška	Út 7. 12.	K	Za Stanislava a Boženu Slancovy, rodiče a sourozence
St 1. 12.	P	Za † P. Ondřeje Rytíře, Josefa Pfausera, Frant. Honsu a Václava Čadka	St 8. 12.	P	Za MUDr. Karla Jandu a d. v o.
Čt 2. 12.	K	Za nová kněžská povolání a na dobrý úmysl	Čt 9. 12.	K	Za d. v o.
Pá 3. 12. <u>Od 6.30 hod.</u>	P	Za † kamarády a kamarádky	Pá 10. 12. <u>Od 6.30 hod.</u>	P	Za † manžela, oboje rodiče a d. v o.
So 4. 12.	P	Za † Jaroslavu a Františka a živou i † rodinu	So 11. 12.	P	Na poděkování za přijaté milosti
Ne 5. 12. 2. Neděle adventní		P: Za farnosti K: Za † rodiče a prarodiče Hejtmanovi	Ne 12. 12. 3. Neděle adventní		P: Za farnosti K: Za † rodiče Filsochovy, Jelínkovy a jejich rodiny

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost – probošství Jindřichův Hradec, Kostelní 74/I, 377 01 Jindřichův Hradec ☎ 728 995 603,

Redakce: P. Ivo Prokop, P. Miroslav Štrunc

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení zaslaných příspěvků.

Výrobní náklady jednoho výtisku činí 5,- Kč.

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 8. 12. 2021.